

Ugyanis a legújabb törvényalkotás úgy az alanyi, mint a tárgyi adókra nézve az adóbevallást teszi az adókiivetés alapjává s a bevallás beadására meghatározott határidőnek elmulasztását szigorú büntető szabályokkal (10 százalékos bírság, kétszeres vagyoadó, stb.) sújtja. Amidőn tehát az adózó fél az ilyen szigorú büntetőjogi szankcióval ellátott határidő elhatalasztását kéri, ez reá nézve kivételes elbánást és kedvezményt jelent.

A katonai házassági járadék ajándékozása esetén úgy az ajándékozás, mint a bekebelezési illeték a lekötött évi járadék háromszoros összege után jár. (118. számú jogegységi megállapodás.) A katonai nősülési szabályzat szerint, az álláshoz illő életmód javítására szolgáló óvadékot nem a házasság tartamára, vagy valamelyik házastárs haláláig, hanem az óvadéki kötelek tartamára kell lekötni és biztosítani.

Az óvadéki kötelek tartama pedig az említett nősülési szabályzat 23. §-a értelmében a legteljesebb mértékben bizonytalan.

Az ill. díjj. 57. tételének rendelkezései szerint az illeték alapjának megállapítására a bélyeg- és illetékszabályok 85—87. §-ának rendelkezései irányadók.

Ezek a szakaszok azonban csak arra az esetre rendelkeznek, ha az évjáradék életfogytig, vagy 10 évnél hosszabb vagy rövidebb, de meghatározott időre van kikötve.

Nem rendelkeznek azonban arra az esetre, ha a járadéki fizetési kötelezettség időtartama bizonytalan. Kétségtelen tehát, hogy ilyen esetben ezeknek a szakaszoknak alkalmazásáról szó nem lehet, hanem az illeték alapját a visszatérő szolgáltatások értékeléséről rendelkező 61. §. alapján kell meghatározni.

A 61. §. e) pontja szerint pedig bizonytalan időre terjedő szolgáltatásoknál az illeték alapjául az évi szolgáltatás háromszoros összege szolgál.

A bejegyzési illeték az ill. díjj. 57. tétel rendelkezése szerint a liztosított jog értékéhez képest jár. A biztosított jog értéke a fent kifejtettek szerint abban az esetben az évi járadék háromszoros összege lévén, a bejegyzési illetéket is csak ettől az összegtől lehet követelni.

Az okiratok megsemmisítése iránti eljárásban az 1920 évi XXIV. t.-c. 30. §-ának 4-ik bekezdése alapján járó illetéket a Pp. 749. §-ában említett kérvényben kell leróni. (120. számú jogegységi megállapodás.) Az 1920. évi XXIV. t.-c. 30. §-ának 4. bekezdése azt rendeli, hogy az okiratok megsemmisítése iránt indított eljárásban a határozati illetéket a megsemmisítés iránt benyújtott kérvényeken kell leróni.